

Mistře, je dobře, že jsme tady!

2. neděle postní cyklu B

Evangelium (Mk 9,2-10)

Ježíš vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana a vyvedl je na vysokou horu, aby byli sami. A byl před nimi proměněn. Jeho oděv zářivě zbledl – žádný bělič na zemi by ho nedovedl tak vybělit. Zjevil se jim Eliáš s Mojžíšem a rozmlouvali s Ježíšem. Petr se ujal slova a řekl Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady. Máme udělat tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi?“ Nevěděl totiž, co by měl říci; tak byli ustrašení. Tu se objevil oblak a zastínil je. Z oblaku se ozval hlas: „To je můj milovaný Syn, toho poslouchejte!“ Když se rozhlédli, najednou u sebe neviděli nikoho jiného, jenom samotného Ježíše. Když sestupovali s hory, přikázal jim, aby nikomu nevypravovali o tom, co viděli, dokud Syn člověka nevstane z mrtvých. Toho slova se chytili a uvažovali mezi sebou, co to znamená „vstát z mrtvých“.

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana: Ježíš bere s sebou tři učedníky, stejně jako v Ex 24,1.9 Mojžíš přibral tři blízké spolupracovníky, Árona, Nadaba a Abihu. Tito tři učedníci mají tu výsadu, že mohou doprovázet Krista v Getsemanské zahradě (Mt 26,37). Skutečnost, že jen úzký okruh učedníků může být svědkem této události, poukazuje na skutečnost, že se nejedná o veřejné zjevení: proto se o něm má zachovat mlčení.

Vyvedl je na vysokou horu: Hora ve Starém zákoně byla jednak symbolem věčnosti a stálosti, z praktického hlediska však také místem kultu, a to jak pravého (zakládajícího se na setkání Mojžíše s Hospodinem na hoře, viz Ex 34,28, a rovněž proklamované výjimečnosti hory Sion, viz např. Ž 125,1), tak i falešného (kritizovaný kananejský kult baalů, srov. Jer 3,6). Zde je zřejmě odkazováno na paralelu s horami Sinají a Chorebem (zjevení Mojžíše a Eliáše). Oba dva jsou eschatologickými postavami, které mají předcházet příchod Mesiáše na konci časů, přičemž Mojžíš je jeho předobrazem, Eliáš předchůdcem.

Zářivě bílý: Tento znak souvisí se zjevením Mojžíše a Eliáše, zástupců „nebeského světa“, protože podle židovského přesvědčení byli vzati do nebe. O tom svědčí i předchozí verš, který onu bílou barvu popisoval tak, že by ji „žádný bělič na zemi“ nebyl schopen vyrobit. Toto zjevení zástupců patriarchů a proroků naznačuje, že s Ježíšem přišel na zem „nebeský svět“.

Petr řekl: Petrova slova se dají přeložit také: je prospěšné nebo potěšující tady být. Apoštolův záměr postavit tři stany zřejmě prozrazuje jeho domněnku, že nastává definitivní konec světa: stany by měly posloužit trvalému přebývání.

Oblak: V Izraeli chápán jako nositel deště = života; v dějinách lidu smlouvy je však znamením zvláštní Boží přítomnosti (Ex 13,21n) a ochrany (Ž 105,39). Přítomnost Boží byla znázorněna oblakem při vydání Zákona (Ex 19,16, Dt 5,22). Při Ježíšově proměnění byl oblak obrazem Božího stánku mezi lidmi, který je uskutečněn právě v něm.

Ozval se hlas: Pronesená slova se shodují s Mk 1,11, ale nyní je přidáno „jeho poslouchejte“, což zdůrazňuje jedinečnou Ježíšovu autoritu (Dt 18,15: Hospodin, tvůj Bůh, ti povolá z tvého středu, z tvých bratří, proroka jako jsem já. Jeho budete poslouchat.) Boží hlas ztotožňuje Krista se Synem, který má jedinečnou autoritu. A protože učedníci těžko přijímají Ježíšova slova o jeho smrti (viz Mk 8,32), Bůh je vybízí: Toho poslouchejte, tedy přijměte jeho slova o cestě utrpení.

SHRNUTÍ

Žádný jiný evangelní text (z událostí před Velikonocemi) se tomuto úryvku nepodobá. Vždyť celá Ježíšova služba je zahalená jakousi rouškou – a jen v tomto případě se rouška snímá a něco z Kristovy slávy vyzařuje přímo před očima učedníků. Tato sláva má posílit učedníky tváří v tvář nastávajícímu utrpení jejich Mistra a má legitimovat Krista jako Mesiáše a Syna Božího, a to navzdory pohoršlivému proroctví o jeho smrti. Příhodným názvem celého textu by mohlo být: „Boží odpověď na zvěst o utrpení“. Středem vyprávění není jen zjevení Kristovy slávy, ale také Otcovo slovo.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší i starší:

Lidé si často více stěžují než by dokázali vidět krásu a dobro okolo sebe. Ti, kdo znají Boha, ale dokážou vnímat právě takové věci! V těchto dnech se zamýšlejte často nad tím, za co všechno můžete být Bohu vděčný/á...

Zkusme si

Mladší:

Ježíš přikázal apoštolům, aby nikomu nevyprávěli, co spolu s ním prožili na hoře. Dokážeš i ty uchovat tajemství? Popros rodiče nebo katechetu, aby pro tebe připravil „tajemství“ skryté v obálce. Tvým úkolem bude zamyslet se nad tím, co asi obálka skrývá, a nakreslit či napsat to na ni. I tuto aktivitu můžeš dělat společně se svými kamarády – kdo z vás dokáže lépe odhadnout, co obálka skrývá, a přitom ji neotevřít?

Starší:

My zřejmě nezažijeme něco takového jako apoštolové, ale okolo nás je mnoho věcí, nad kterými můžeme stejným způsobem žasnout. Zkus se tento týden nechat oslovit něčím v přírodě a svůj zážitek nějak kreativně zachytit, abys i druhým mohl ukázat skutečnou krásu. Můžeš něco napsat, nakreslit, vyfotit, natočit video... a posdílej se o své dílo s ostatními.